

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Manna Animæ Sev Exercitium Facile Simul Et Fructuosum Illis, Qui Quoquo Modo Vacare Orationi Desiderant

Segneri, Paolo

Dilingæ, 1699

IX. Quæ est vita vestra? vapor est ad modicum parens, & deinceps
exterminabitur. Iac. c. 4. 14.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-48281](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-48281)

truncata cauda, ut in Levitico legitur c. 22. At eas non admittebat in Votivis, quia, qui liber est, offerre potest victimam sine auribus, hoc est, facere aliquid boni operis, quod non sit exactum ad obedientiae legem. Offerre potest victimam sine cauda, hoc est, inchoare opus bonum, & postea destituere. Non ita religiosus. Huic enim omnia agenda sunt, ut jubentur, & ad finem perducenda. Sed hæ sunt gratiores victimæ.

4. Considera, etiam seculares non raro huic maledicto esse obnoxios;

quia etiam in his, quæ facere obligantur, id, quod deterius est, DEO tribuunt. Atque ita DEO sacrificabunt feminam, quam ad claustra vocari animadvertunt. *Immolant debile Domino.* Sed nolunt sacrificare masculinum, nisi fortè hic ipse in genere suo sit ineptus, distortus, stolidus, & ad familiam provehendam parum idoneus. Secus omnino retinere illum sibi allaborant. O quàm sædus hic est agendi modus cum tanto Domino: *Rex magnus ego, dicit Dominus Exercituum.*

I X.

Qua est vita vestra? vapor est ad modicum parens, & deinceps exterminabitur. Iac. c. 4. 14.

1. Considera nihil esse tam vile, vanum, & instabile, quàm sit vapor omni aere obnoxiosus. Et talis est vita hominis: *Vapor est.* Quot casibus illa tibi potest eripi, etiam cum minime expectas? Unâ guttâ, quæ de capite decidat, unâ suffocatione Cataracti, unâ pectoris oppressione, uno venenati animalculi morsu. Quâ igitur ratione æternum te reputas? *Dixisti: in sempiternum ero Domina: neque recordata es novissimi tui.* Isa. 47. 7.

2. Considera, vaporem subinde virtute Solis elatum pulchrum sui spectaculum facere. Sed quàm diu id durat? *Ad modicum.* Non potest sustinere se ipsum. Subitò cedit, repente cadit, & resolvitur in nihilum. Itaque noli oblivisci tui nihili, si fortè nunc te in alto positum contemplaris: *Elevati sunt ad modicum, & non subsistent.* Job. 24. 35. Hodie conspicuus, cultus ab omnibus, amatus, adoratus,

cras pabulum eris vermibus in sepulcro. O quis exituste manet! qualis est vaporis. Quot fuerunt in hoc mundo exercituum Ductores: quot magni Principes, quot Mòarchæ, quorû nec memoria superest? de te quid erit?

3. Considera, quæ igitur tua sit dementia, si tantopere labores pro vitâ ad eâ caducâ. Finge tibi duo hominum genera incolere hanc terram, unum eorum, qui more nostro paucos post annos moriantur, alterum eorum, qui nunquam moriantur. Si isti videant illos plantando, fabricando, negotiando, thesaurizando anxie laborare, quàm illorum vesaniam ridebunt. Nobis, inquit, curas istas relinquitte, qui sumus immortales, vos contenti his, quæ sufficiunt sustentationi vitæ tam brevis, potiùs satagite, ut ad mortem vos praparetis. Profecò non minùs ri-

fu digni nos sumus, quamvis, uti omnes mortales sumus, ita commu- nem omnibus stulticiam facile invi- cem condonamus.

X.

Dicebant DEO: recede à nobis, & quasi nihil posset facere omnipotens, aestimabant eum, cum ille impléset domus eorum bonis.
Job. 22. 17.

1. **C**onsidera, fœdum agendi modum, quem tot homines adversus DEUM quotidie usurpant. Quoties accidit, ut nihil de ipso jam scire velint, ut illum dedignentur, ut contemnunt, ut dicere illi non vereantur: *Recede à nobis.* Ipso interea bona omnia largiente: *cum ille impléset domus eorum bonis.* Potentissimi quique, pecuniosi, robusti, & qui maxime florent in hoc mundo, hi sunt, qui continuo præ alijs peccant. Ecce quid possit ingratitude humana, nempe DEO reddere pro bono malum. Deplora hunc excessum, & detestare, tanquam summum, ad quem pertingere homo possit.

2. Considera benignitatem Domini, qui se repellentes à tergo insequitur: unde illis necessitas imponitur clamandi: *recede à nobis:* quia vident ipsū lateri hærentem. An & tu ita illi dixisti aliquando? si non verbis, ah quoties id illi operibus dixisti, non admit- tendo ejus in oratione commercium, inspirationes non amplectendo, incitationes non acceptando, nec curando, ut illum crebrò reciperes in sanctissimo Sacramento. Si ille unquam te deseruit penitus subtractà gratià, certissimum tibi sit, illum à te semper rusticè repulsum. Nunquam ille di-

fecit prior, necesse est ut audiat dicentem: *Recede.*

3. Considera causam hujus opprobrij, quod DEUS patitur, quæ non est alia, nisi quòd homines in prosperitate putent illo sibi opus non esse: *Quasi nihil posset facere omnipotens, aestimabant eum.* Sed quæ ista stulticia est? si Dominus est, qui domos illorum implevit bonis, quibus fruuntur, an non idem est, qui eas possit vacuare? Omnipotens est, igitur facillimè potest. Sed hæc est dementia fortunatorum: *Quasi nihil posset facere omnipotens, aestimabant eum.* Cum ipse sit, qui dedit, quidquid habent. *Cum ille impléset domos eorum bonis.*

4. Considera, quàm parùm proinde curanda sit humana prosperitas cogitanti, quàm illa trahat tam manifestum contemptum ipsius DEI. O quantò satius est habere potiùs inanem domum, quàm opulentam, quàm redundantem. Non ita malè tractabant Dominum isti impij; *cum ille impleret domos eorum bonis, sed cum impléset.* Donec multa restant bona, quæ possint accipi, amatur DEUS, recitantur preces, fiunt promissa, aliquod obsequij genus exhibetur. Cessant ista; cum impleta est domus.